

בעזרה"ת אגדה של תורה

גליון 692

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

"וציפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו"

מבואר שהארון היה זהב מבפנים וזהב מבחוץ, ובתוכו עץ. ושמעתי לרמוז בזה, ישנם אנשים שמבחוץ מתנהגים למופת, ממש 'לב זהב', מגישים הם עזרה לכל הנצרך, אבל כאשר מגיעים לביתם, פתאום נעשים משהו אחר ושם אינם יודעים להטות שכם ולהגיש עזרה. דבר זה מגונה, כי אדרבה האדם נמדד דווקא לפי התנהגותו בבית, וכפי המובא בשם רבי חיים ויטאל זצ"ל שהמקום האמתי של תיקון המידות ועידונם הוא ביתו של האדם. מאידך ישנם אנשים שיודעים לעזור רק בבית, לנשותיהם ולבני ביתם, אך לאנשים בחוץ כאילו שכחו שיש מצות חסד. גם זה לא טוב, שהרי כל ישראל אחים, וצריך לעשות חסד עם כל בריה בעולם, גם אם אינו נמנה בדיוק עם בני משפחתו, או עם חוג קהילתו וכדומה. לכן אמר הפסוק "וציפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ", שכיון שהמידות הם קודמות לתורה והם ציפוי לארון הרומז על התורה, לומר שבשביל להיות בעל תורה, צריך להיות 'מצופה זהב טהור' שהם מידות טובות, גם 'מבית' כשהוא בביתו, וגם 'מבחוץ' כלפי אנשים אחרים. אמנם האמצע היה מעץ ולא מזהב טהור, לרמז שכל זה רק במידותיו יהיה זהב טהור, אך בעצמו יהא כמו עץ, שלא יהיה בעל גאווה, אלא יהא ענו ויאחז עצמו כעץ פשוט, ורק כך תוכל התורה להיתפס אצלו, כי התורה הולכת רק למי שמקטין את עצמו ומתנהג בענוותנות. וכן כתב החיד"א "הארון היה מצופה זהב מבית ומחוץ, כך תלמיד חכם שהוא כלי מחזיק התורה צריך שהיא תוכו כבדו, ואף שיש חומר והוא בשר ודם, צריך להשתדל שהחומר יכלכל את הצורה שכמעט אינו ניכר חומר שבו, כמו הארון שבתוכו עץ ולא ניכר אלה זהב המצפהו, כך התלמיד חכם על ידי מידות טובות וענוותנותו מבית ומחוץ כמעט מכסה את עצמיותו".

כפתח האהל

ה"חפץ חיים" בספרו "ליקוטי מאמרים ומכתבים", חושף כי יש משהו הרבה יותר חזק ועוצמתי, ברכה הרבה יותר חזקה מברכה של צדיק נשגב! והוא – להתברך מפיו של בורא עולם בכבודו ובעצמו!

איך מגיעים לברכה הזו? איך זוכים להתברך מפיו של בורא עולם בכבודו ובעצמו?

התשובה היא שתי מילים: "החזקת תורה". החזקת תורה היא הברכה הטובה בעולם, ההשקעה הנבונה ביותר, וגם השותפות היעילה ביותר. התמיכה בלומדי התורה, לקיחת חלק בהחזקת מוסדות התורה, בקיומם של לומדי תורה! "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת!" – נקבע בתורה במעמד הברכות ההיסטורי טרם כניסת עם ישראל לארצו, "ואמר כל העם אמין". זו ברכה חקוקה בסלע, בתורה הקדושה, מפיו של בורא עולם.

פרשת השבוע פותחת ב"ויקחו לי תרומה", וממשיכה בתיאור בדי הארון – אלו המחזיקים את ארון הקודש, את לוחות הברית, את עמוד התורה. התורה אינה אומרת "ויתנו לי תרומה", אלא "ויקחו לי תרומה". כי כאשר יהודי תומך במטרות של בורא עולם, הוא הרבה יותר לוקח מאשר נותן, הוא הרבה יותר מרוויח ממה שהשקיע. סמוך לזה אנו מצויים על בדי הארון – מחזיקי התורה, כי זו הדוגמה הטובה ביותר: כאשר יהודי מחזיק תורה, הוא משלם בכספו וזוכה לשותפות עם בורא עולם. ברכת שמים זו ממתנה לכל אחד מאיתנו. לא רק גביר גדול יכול לזכות בה, אלא כל אחד שמסייע בתרומה קטנה להחזקת התורה, כל מי שזוכה להסדיר תנאים נוחים לעמלי התורה, כל מי שמעודד את עמלי התורה במילה טובה או בטפיחה על השכם, ועל אחת כמה וכמה – נשות ישראל הזוכות לתמוך ולסייע לבעליהן ולילדיהן לעסוק בתורה אף שהדבר דורש מהן מחירים כבדים ומאמצים כבירים – זוכה להתברך מפיו של בורא עולם בכבודו ובעצמו. הרי אין מי מאיתנו שלא היה רוצה לזכות בברכה כזו, וכל כך קל, זמין ונגיש לזכות בה. כמה כדאי להימנות על עצי החיים המחזיקים בעמוד התורה, כי ככל שנסקיע יותר מזמננו וכוחותינו, כספינו ומאמצינו, להחזקת התורה, לסייע ללומדי תורה, לפעול להוספת לומדי תורה, להגביר את קול התורה – כך נזכה ליותר ברכה, ליותר שפע, ליותר הצלחה, ולהרבה יותר אושר. הרי כבר הובטחנו: "ותומכיה – מאושר!"

שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

(הפרשה המחכימה)

זמני השבת

הדלקת נרות מוצאי שבת

6:12 5:12

נא לשמור על קדושת הגליון אין לקרוא בשעת התפילה

6:48 ר"ת

אָהַל הַהַלְלָה

סעודת פורים בלילה?

שונה הוא חג הפורים משאר החגים שבידינו, שבכל החגים, מצות השמחה בסעודה היא בין ביום ובין בלילה, מה שאין כן חג הפורים, שאין חיוב לעשות סעודת פורים בלילה, אלא ביום בלבד. ומכל מקום כתבו כמה מרבתינו הראשונים, שיש מצוה לעשות סעודת פורים גם בלילה, כמו שאנו עושים בכל החגים. וכן דעת הגאונים. **ומכל מקום להלכה, עיקר סעודת פורים היא ביום דוקא. ומי שעשה סעודה רק בלילה, לא יצא ידי חובת סעודת פורים**, שנאמר, "ימי" משתה ושמחה. מכאן שיש לעשות את הסעודה ביום. וכשעושים את הסעודה ביום, יש להשתדל לעשותה במקום מואר, ולהרבות בשמחה של מצוה, בדברי תורה, וישמח כל אדם במה שנתן לו ה' יתברך, ושהבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחוקים טובים ומשפטים ישרים ללכת בהם, ולזכות בהם לחיי העולם הבא. ומאחר שהזכרנו כי עיקר מצות סעודת פורים היא ביום, נזכיר מעשה, נשאל **הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל** משר אחד של הגוים, מדוע אתם היהודים חוגגים את יום הפורים במשתה ושמחה רק ביום, ולא מהלילה כפי שאתם נוהגים בכל החגים? ענה לו הגאון, עד שאתה שואל אותי מדוע אנו מתחילים מהיום, ומשנים ממנהגינו להתחיל מהלילה, אף אני אשאל אותך, מדוע בחג שלכם, שהוא יום לידתו של אותו האיש הנוצרי, אתם מתחילים לחגוג מהלילה, ולא מהיום כפי דרכיכם תמיד? הוסיף לו הגאון, כעת אני אשיב לך על שתי השאלות. אתם, מתחילים לחגוג מהלילה, משום שאת החג שלכם עשה לכם יהודי, הלא הוא אותו האיש "הנוצרי". ואילו אנו, מתחילים מהיום, משום שאת חג פורים עשה לנו גוי, הלא הוא המן הרשע. שמח השר הגוי מתשובתו של רבם של היהודים, המקדש שם שמים בחכמתו.

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

"ויקחו לי תרומה"

באחת הפעמים ליווה תלמיד את הגראי"ל שטיינמן זצ"ל בדרכו מהישיבה לביתו. הרב שטיינמן הבחין בשטר כסף מונח על הריצפה לפניו. הוא הזדרז להרימו ויעד אותו לצדקה. שאל התלמיד: "תורה היא וללמוד אני צריך, הרי מדינת המציאה שייכת למוצא, ומדוע הקדישו לצדקה?" השיב לי הרב שטיינמן: "דע לך שזה הכסף הכשר ביותר! זו פרנסה שנשלחת לאדם מן השמים ולכן כדאי להדר ולתת ממנו צדקה". והוסיף לבאר, "כל כסף שמקבלים על עבודה, יש בו חשש גזל, שמא העבודה לא היתה מושלמת, מלבד דמי "שידוך" ו"מציאה", בהם אין שום חשש, שכן תשלום השידוך אינו על העבודה אלא על התוצאה, וכסף המציאה אף הוא אינו שכר, אלא שהתורה קבעה כי ניתן לקחתו. מה שנהגו לתת צדקה, בכסף שמוצאים, אין זה מחמת חשש שאולי אין לקחת אותו, אלא אדרבה, דווקא משום שזהו ודאי כסף כשר, כדאי לקיים בו מצווה בהידור!"

"ועשית זר זהב למסגרתו סביב"

כלי המשכן ניתנו עם הוראות מדויקות עד הפרט האחרון. חכמינו לומדים מכל מילה ומכל שינוי בהוראות עשייתם – לימוד לחיי המעשה, כיצד ראוי לאדם שיתנהג ומה עליו לעשות כדי שיזכה לנאמר בפרשתנו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", "בתוכו" לא נאמר, אלא "בתוכם" – בתוך כל אחד ואחד". במלאכת עשיית השולחן מצווה התורה לעשות לו מסגרת בגובה טפח, למסגרת זו יש לעשות זר זהב. רבים מאוד הם גדולי ישראל שכתבו בדרך הדרוש והרמוז את הרעיון הבא: השולחן הוא רמז לתענוגי העולם הזה עבור האדם, לכל שולחן ולכל תענוג יש לעשות מסגרת, גבול. ליהנות בדרך המותרת. מה שנותר להבין הוא: מה עניינו של הזר מעל המסגרת?

מבאר ה"שם משמאל" את מטרת זר הזהב דווקא על מסגרת השולחן: יהודי יקר, אתה רוצה ללמוד ממסגרת השולחן לשים גבול להנאותיך? אשרי חלקך! אולם זכור, לא על חשבון חברך! אל תצמצם אותו יחד איתך, עבורו תדאג לטוב ביותר. משום שעל אותה המסגרת שתחמה את גבולות השולחן, היה זר עשוי זהב טהור. סמל לשלמות השפע... רבי ישראל סלנטר לימד אותנו כלל חשוב ביחס לזולת: דאג לעולם הבא שלך ולעולם הזה של זולתך. (שים לב: לא ההיפך...) כאשר אדם מחליט לצמצם את עצמו בכל תחום, בין אם זה במותרות והנאות, בין אם זה בקבלות רוחניות שונות, עליו לשים לב שהזולת לא ייפגע ממעשיו. אדרבה, יש לפרגן לו כמה שיותר בהרחבה.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

פוליסת ביטוח לשנה!

בני המשפחה אמנם היו בסוד העניינים, אך גם אותם הפתיעה התשובה המצערת והכואבת אותה שמעו מהרופאים. אימם, הרבנית מלכה ע"ה, כבר היתה חולה מזה זמן, ובכל זאת – עדיין התקווה פיעמה בליבם. עד שהגיעו תוצאות בדיקת הסי.טי., וניפצו את התקווה. הרופאים הסבירו שהתוצאות לא מניחות מקום לספק, המצב חמור ממה שחשבו בתחילה, ולמעשה - כבר כמעט לא ניתן לעשות כלום. המחלה מתפשטת בצורה נוראית, הרבנית בסכנת חיים.

אבי המשפחה, הגאון רבי יוסף שיינין שליט"א, מיהר לעדכן את רבו הגאון רבי ראובן גרשונוביץ זצ"ל, בבחינת "מי יש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם". רבי ראובן שמע את הדברים, ומלבו נעקרה אנחה כבידה. הוא חיזק את ראש המשפחה בדברי אמונה וביטחון, הרעיף אמרות חיזוק שיסייעו לעמוד בניסיון הקשה. כשנדרש לשאלה מה ניתן לעשות כעצה טובה ומועילה ברמה המעשית, הרהר רבי ראובן ארוכות והשיב תשובה מסעירה:

"בעת הזאת, הזכות הגדולה ביותר היא החזקת תורה, זכות העומדת להגנה ולהצלה מכל רע. אני מציע לחפש בין תלמודי התורה ילדים שאין להוריהם לשלם את שכר הלימוד הנדרש, ולכן סכנת עזיבת לימוד התורה מאיימת עליהם, ולממן עבורם את שכר הלימוד. כך, בהשקעה טובה בהחזקת לימוד התורה – תקנו לעצמכם זכות כבירה לרפואת אם המשפחה!" רבי יוסף לא הרהר ולו לרגע, ובירר בקרב תלמודי התורה על ילדים שהוריהם לא מסוגלים לעמוד בתשלומי שכר הלימוד. על אתר עמד ושילם בגינם את הסכום הדרוש, ומאותו רגע ואילך – עמדה לזכות האישה זכות כבירה במיוחד של לימוד התורה של ילדי תשב"ר... ואכן, ההשקעה הטובה והרווחית בעולם לא אכזבה. שלושה חודשים חלפו, ובבדיקת סי.טי. נוספת – התברר בני המשפחה על שיפור ניכר במצב. הרופאים הופתעו, לא האמינו כי נס כה גדול מתחולל לנגד עיניהם. מה שהם לא ידעו, שזכות החזקת התורה פועלת מאחורי הקלעים, מסייעת ממרומים לאשה להתגבר על מחלתה...

כשרבי יוסף התבשר על השיפור, התרגש מהמידע החדש ושוב הלך לספר לרבו – רבי ראובן גרשונוביץ, כשפיו אינו פוסק מלמלל מילות הודאה ותודה נרגשות לבורא עולם על הנס המופלא. רבי ראובן שמח מאוד על השיפור, אך היטב ידע והבין כי המצב עדיין לא פשוט... האשה עדיין חולה, עדיין זקוקה לרחמי שמים מרובים.

הוא שב והציע: "אני מציע שתמשיך להחזיק את לומדי התורה הצעירים, צא וברר על עוד ילדים הזקוקים לעזרה בתשלום שכר לימודם, כדי שיזכו לשבת ולעמול בתורה. המשך החזקתם יהיה כיקרבן תודה על הנס והשיפור שהתחולל, וגם יעניק זכות כבירה להמשך חיי אשתך כנגד כל הסיכויים. הרי גם עכשיו השיפור הוא מפתיע ובגדר נס, אך המחלה עדיין כאן, ובכל רגע עלולה להכריע את גורל חייה. אין לך זכות שתשמור ותגן עליה כמו החזקת התורה!" - סיים רבי ראובן את עצתו. רבי יוסף שכבר הכיר את עוצמת הסגולה שבדבר, לא הוצרך למילות זירונוספות. הוא שב לתלמוד תורה סמוך, וביקש לשלם את שכר הלימוד של ילד אחד לשנה שלימה, בתשלום אחד, מראש. הוא המשיך לתלמוד תורה נוסף וממנו לשלישי, כשבכל אחד מהם הוא מאמץ ילד שאין להוריו את היכולת הכספית להחזיקו בלימוד התורה, ומשלם את שכר לימודו לשנה מראש, בידועו כי זו ההשקעה הטובה ביותר והמבטיחה ביותר!

חודש ועוד חודש חולף, מצבה של האם ידע עליות ומורדות, שיפורים ונסיגות. היא הצליחה לשרוד, מנצחת במו נשימותיה את תחזיותיהם הקודרות של הרופאים, שלא ידעו כי אי שם ילד לומד תורה, והזכות שלו מגינה עליה, ומסייעת לה להמשיך בחיים. בני המשפחה היו מאושרים, חשו כי קיבלו אמא במתנה, כנגד כל הסיכויים. כל יום בחברתה, כל שעה שהיא עטרה לראשם – הכל רווח, וקריאות ההתפעלות של הרופאים – הן ההוכחה... אך בסופו של דבר, ביום כ"ג בתמוז תשנ"א גברה מאוד המחלה, והרבנית מלכה שיינין ע"ה נלקחה לבית עולמה. וכאן מגיע הגילוי המטלטל והמרגש. שהסעיר את בני המשפחה בימי השבעה. היטב זכרו כי לפני תקופה שילמו את שכר הלימוד להחזקת תורתם של שלושה ילדים למענה, אך לא זכרו מתי זה היה. הם עברו על הניירת והמסמכים, ועיניהם התעגלו בהפתעה כשגילו בקבלה אותה קיבלו מתלמודי התורה, את אותו התאריך, זהה לחלוטין, מסעיר את הלב:

כ"ג בתמוז תש"ן. זה היה היום בו בני המשפחה מימנו לשלושה ילדים את החזקת תורתם לשנה מראש. ובאותו תאריך בדיוק, שנה אחרי, עם תום תקופת "פוליסת הביטוח" של החזקת התורה עבור האם – באותו יום בדיוק ניצחו אראלים, והרבנית נפטרה למגינת כל לב!

הבה ניקח את המסר הזה לתשומת ליבנו. החזקת התורה היא פוליסת הביטוח הטובה בעולם, היא המעניקה ברכה ואושר אמיתיים מידיו של בורא עולם. ככל שנחזק את עמודי התורה, ככל שנתמוך בלומדי התורה, ככל שנתאמץ למען עמלי התורה - כך נובטח לברכת שמים אף למעלה מדרך הטבע, שתעמוד לצידנו ותעניק לנו חיי אושר ושמחה!

"יש לך סיגריה?", ביקש זעליג מעובר אורח. הלה נענה בחפץ לב, והושיט את החפיסה לזעליג, שנטל סיגריה ופנה ללכת. "היי", קרא אחריו האיש, "אתה לא צריך אש?". "לא", משך זעליג בכתפיו. "אני לא מעשן". - "אתה לא מעשן? אז למה ביקשת סיגריה?!" - "מהעישון נגמלתי", השיב זעליג בשלווה, "מה'שנור' - עוד לא.."

בראש חודש, למרות שדפקו על התיבה ו-17 איש לפניך אמרו בקול "יעלה ויבוא", כשאתה תגיע לקטע הזה גם אתה תגיד אותו בקול.

ככל שילד שעומד מול זקן עושה פרצוף יותר מסכן – ככה יש סיכוי גדול יותר שהוא יקבל סוכריה.

קצת מאתנו

"מקשה תיעשה המנורה"

מאליה. לפי שהיה משה מתקשה בה, אמר לו הקב"ה השלך את הכיכר לאור והיא נעשית מאליה, לכך לא נכתב תעשה" (רש"י).

בספר "ליקוטי יהודה", הביא תהייה גדולה מהרה"ק ה"שפת אמת" מגור: משה רבינו שקיבל תורה מסיני, שכל רז לא אניס ליה, שלמד כל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש, היאך ייתכן שבכל כלי המשכן האחרים הבין וידע הכל ודווקא במעשה המנורה היה "מתקשה!?"

כטוב לב המלך במלכות האחוזה בידו ללא מיצרים, משתעשע בעובדה שאין מלחמות ושונאים שמכלים את שלוותו וכספו, החליט המלך לעשות רענון בארמון כולו. לשם כך הזמין את טובי בעלי המקצוע, לא חסך מהם ממון וחומרים מהמשובחים ביותר, העניק להם את כל הדרוש להוציא מתחת ידיהם יצירת פאר כמותה לא נראתה מעולם במדינה זו. חליפות יקרות ערך וגלימות מרהיבות נתפרו עבור המלך, לכל חלק באירוע – בגד אחר. מקומן של הנעליים לא נפקד אף הוא, וכמובן גם האביזרים המשלימים כגון חרב משובצת יהלומים תחובה בנדן עשוי זהב טהור. שאל אחד השרים: ומה עם הכתר?! הן לא יעלה על הדעת שבגדי המלך יהיו חדשים ומפוארים, ורק כתר המלוכה ייוותר עזוב מירושה נושנה של סבא עתיק, מוכרחים לייצר כתר חדש למלך, פאר היצירה, כליל השלמות, כזה שעדיין לא חבש אף אחד מאבות – אבותיו של המלך לראשו. זהב שנרכש היה טהור ועדין, המשי היה נקי ומשובח, אפילו הבדים הפנימיים שמצידו הפנימי של הכתר היו שווים הון ותועפות לרוב חשיבותם. את אבני החן לשיבוץ בכתר לא היה מי שיוכל לאמוד. אלא שהיהלום שבכתר, תרתי משמע, היה יהלום נדיר ומיוחד שלא היה כמותו. שוויו היה כפול מכל עלות הארמון החדש כולל מחירי המשתה וההנגאות שעתידים להיערך. את היהלום הזה, כל האמנים בעלי השם פחדו לקבץ בכתר... הרי כל תנועה קטנה ולא זהירה תהרוס את הכתר המושלם והם יישלחו לעולמות אחרים ללא היסוס. לאחר לבטים מרובים נמנו וגמרו: שלחו את היהלום היקר עם הכתר המופלא באמצעות שליחים נאמנים אל צורף פשוט שגר בכפר נידח. הם צירפו הוראות ברורות היכן יש לקבוע את היהלום. הצורף שמעולם לא ראה את המלך ולא ידע עד כמה יש לפחד ממנו, הצליח לבצע את השיבוץ תוך רגעים ספורים ועיר המלוכה צהלה ושמחה... לפי הנמשל שאיננו, נוכל להבין את ביאורו של ה"שפת אמת" למה נתקשה משה במעשה המנורה: סודות עליונים וטמירים היו במעשה המנורה שרומזת לתורה. מי כמשה רבן של נביאים שיודע ומבין תעלומות סתרי תורתנו הקדושה. לפיכך כאשר נצטווה משה מפי הגבורה להכין מנורה שרומזת לרזין דרזין שאין כל בריה יכולה לשער, אחוזהו פחד ורתת מגשת אל הקודש.

אין לנו עסק בנסתרות, רק נציין לדברי חז"ל (ברכות כב.) שלמדו מהפסוקים במתן תורה שמצוות תלמוד תורה צריכה להיעשות "באימה וביראה וברתת ובזיע". הפעם נדרשים אנו להפיק את ההפך מן המשל, לא להיות כאותו צורף פשוט שניגש למלאכה בלא להבין מה הוא אוהו בידו, שכן לנו יש את ה"נמשל", ביאורו של ה"שפת אמת". ישמע חכם ויוסף לקח. (במחשבה תחילה).

לרפואה שלימה

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

חדש!! שיעור תורה לנשים

בנושא: "הבית היהודי"
מהרבנ'ת ד. שרמ'תח"
מידי יום א' בשעה 20:30
בביכנ"ס "חסדי שמחה"
רח' הרב עובדיה יוסף 2 אור יהודה
לפרטים: 050-4153329

בית הכנסת "עולי בבל"

ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

שחרית - 7:30

מנחה ערבית - 17:15

שיעורי תורה מידי יום
לאחר ערבית

יום א' ב' ה'

רב בית הכנסת

הרב יהונתן אמדי שליט"א

יום ג'

הרב שמשון פוקס שליט"א

יום ד'

הרב נאור דרשני שליט"א

יום ה' -

הרב רפאל עגיב שליט"א

בשעה 19:00

"יש קונה עולמו בשעה

אחת"

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"

רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית 6:30

מנחה וערבית (סמוכות) 17:10

שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א

יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א

יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א

יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א

יום ה' - הרב דניאל קמחי שליט"א

"עץ חיים היא למחזיקים בה"

לזכות להצלחה ולבריאות איתנה

אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו

שאל סאלם בן נגיס ומשפ' הי"ו

דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו

דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו

טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו

אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00

ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00

שימו לב <<<<

ברכה והצלחה בכל העניינים לאליאן בת נעימה הי"ו ומשפחתה